Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

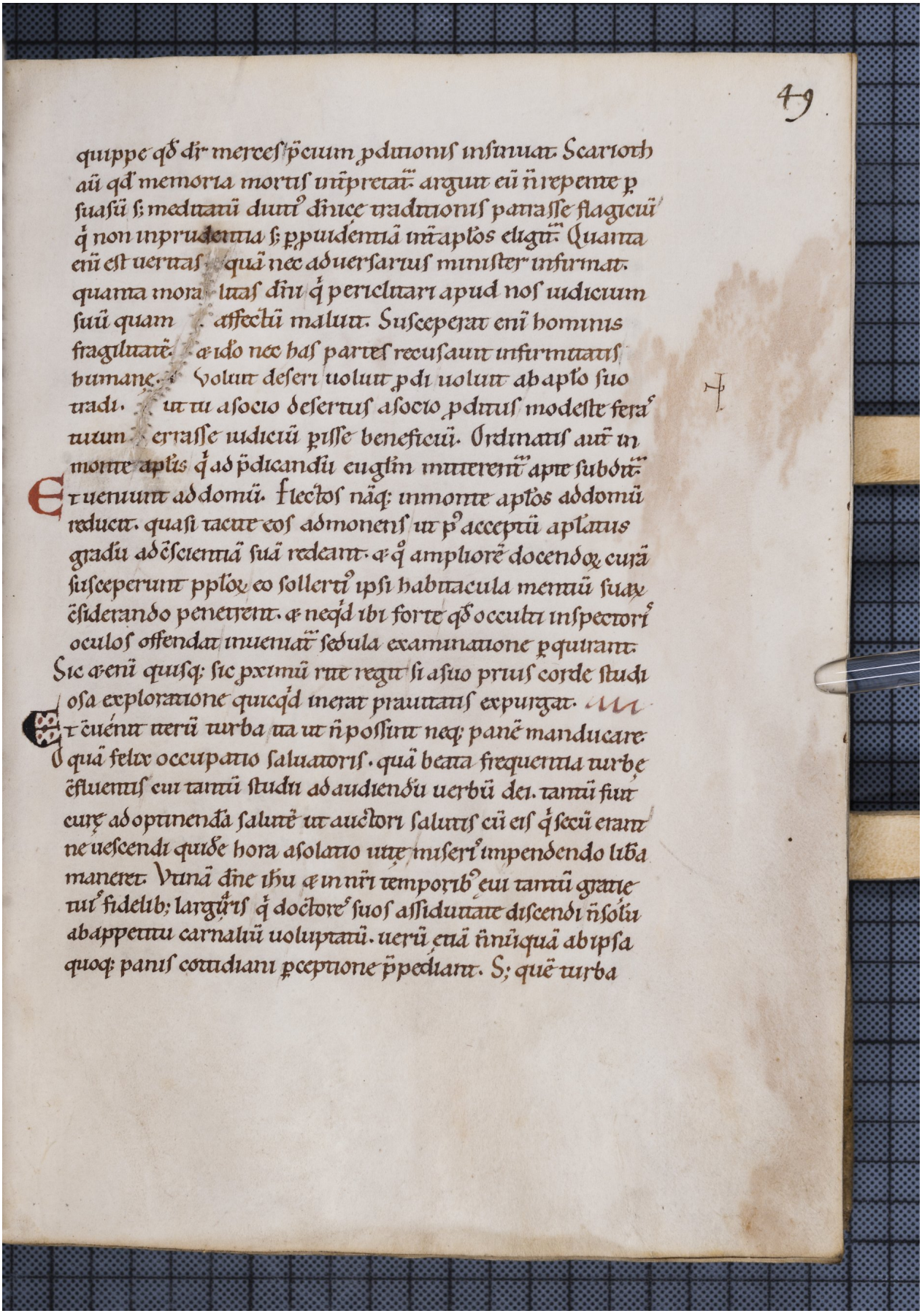

49

quippe qđ dr̃ mercedē p̄ceum pdonis insinuat. Scarioth
aũ qđ memoria mortis unp̄retat̃. arguit eũ ñ repente p
suasũ s; meditatũ diuin̄ dñice traditionis parasse flagiciũ
q̄ non imprudentia s; p̄ppudentia int̃ aplos eligit̃. Quanta
enĩ est uerecundia quã nec aduersarius minister infirmat.
quanta mora tuas dñi q̄ periculari apud nos iudicium
suũ quam affectũ maluit. Susceperat enĩ hominis
fragilitatẽ. & ido nec has partes recusauit infirmitatis
humanę. Voluit deseri uoluit pdi uoluit ab aplo suo
tradi. ut tu a socio desertus a socio pditus modeste fera
tuum errasse iudiciũ p̄sse beneficiũ. Ordinatis aut̃ in
monte aplis q̄ ad p̄dicandũ euglm mitterent̃ apte subiũ
Reuertunt ad domũ. flectos nãq; in monte aplos ad domũ
reducit. quasi tacite eos admonens ut p̄ acceptũ aplatus
gradu ad ẽscientiã suã redeant. & q̄ ampliorẽ docendo q̄ curã
susceperunt pplo; eo sollertiꝰ ipsi habitacula mentiũ suaꝝ
ẽsiderando penetrent. & neq̄d ibi forte qđ occulti inspectoris
oculos offendat inueniat̃ sedula examinatione p̄quirant.
Sic & enĩ quisq; sic p̄mũ rite regit si a suo prius corde studi
osa exploratione quicq̄d inerat prauitatis expurgat. Mt
Reuenit uerũ turba ita ut ñ possint neq; panẽ manducare.
O quã felix occupatio saluatoris. quã beata frequentia turbę
ẽfluentis cui tamũ studii ad audiendũ uerbũ dei. tamũ fuit
curę ad optinendã salutẽ ut auctori salutis cũ eis q̄ secũ erant
ne uescendi quidẽ hora a solatio utę miseri impendendo luba
maneret. Vnã dñe ihu & in nr̃i temporib⁹ eui tamũ gratie
tui fidelib; largiꝰ q̄ doctore⁹ suos assiduitate discendi ñ solũ
ab appetitu carnaliũ uoluptatũ. uerũ etiã ũnusquisq; ab ipsa
quoq; panis cotidiani p̄ceptione p̄pediant. S; quẽ turba